

W dniach 25-26 czerwca br., w Centrum Olimpijskim w Warszawie, odbył się

KONGRES NAUKOWY POLSKIEGO TOWARZYSTWA MEDYCYNY SPORTOWEJ

nt.

ROLA MEDYCYNY SPORTOWEJ W SPORCIE DZIECI I MŁODZIEŻY. AKTYWNOŚĆ RUCHOWA W PROFILAKTYCE I LECZENIU CHOROÓB CYWILIZACYJNYCH

Organizatorem wydarzenia było Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej, we współpracy z Fundacją Edukacji Medycznej, Promocji Zdrowia, Sztuki i Kultury „Ars Medica”, licznymi Towarzystwami Naukowymi, Polskim Komitetem Olimpijskim, Okręgową Izbą Lekarską w Warszawie, a także wieloma organizacjami, stowarzyszeniami i instytucjami rządowymi i pozabudżetowymi.

W skład Komitetu Honorowego weszli (w kolejności alfabetycznej): Adam Giersz (Minister Sportu i Turystyki), Hanna Gronkiewicz-Waltz (Prezydent m.st. Warszawy), Katarzyna Hall (Minister Edukacji Narodowej), Ewa Kopacz (Minister Zdrowia), Jacek Kozłowski (Wojewoda Mazowiecki), Barbara Kudrycka (Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego), Grzegorz Lato (Prezes Polskiego Związku Piłki Nożnej), Adam Struzik (Marszałek Województwa Mazowieckiego) i Mieczysław Szatanek (Prezes Okręgowej Izby Lekarskiej).

W bieżącym roku zainicjowana została ogólnopolska akcja informacyjno-edukacyjna, mająca na celu poprawę świadomości społecznej w zakresie roli i znaczenia aktywności ruchowej w profilaktyce i leczeniu chorób cywilizacyjnych (m.in. schorzenia kardiologiczne, ortopedyczne, astma, choroby układu hormonalnego, nerwowego i in.), w której nurt doskonale wpisano się czerwcowe przedsięwzięcie.

Wykorzystując fakt, że w roku 2010 odbyły się kolejne zimowe Igrzyska Olimpijskie i Paraolimpijskie, a aktualnie trwają Mistrzostwa Świata w piłce nożnej, uznano, że można liczyć na większe zainteresowanie sportem wśród naszych rodaków. W związku z tym organizatorzy Kongresu przygotowali liczne działania naukowo-dydaktyczne, których zadaniem była nie tylko dyskusja naukowa nad sportem wyczynowym, ale także sportem i szeroko rozumianą aktywnością ruchową społeczeństwa, sportem szkolnym (dzieci i młodzieży), rekreacyjnym i masowym.

Należy systematycznie uświadamiać i powtarzać, że odpowiednio dawkowana aktywność ruchowa, w każdym wieku i na każdym etapie rozwoju człowieka, to najtańszy i najprostszy środek zwiększający wszechstronne możliwości adaptacyjne i odpornościowe ustroju. W dalszym ciągu jednak świadomość roli, jaką może odegrać aktywność ruchowa w utrzymaniu zdrowia, prewencji rozlicznych chorób i skutecznym ich leczeniu, nie jest powszechna i doceniana ani przez lekarzy (specjalistów, lekarzy pierwszego kontaktu) i pozostałych pracowników służby zdrowia, trenerów i działaczy sportowych, urzędników państwowych decydujących o przydziale środków na rozwój i popularyzację tego elementu promocji zdrowia, ani przez społeczeństwo – czyli nas wszystkich – potencjalnych pacjentów. Z pełną świadomością i naciskiem można w tym miejscu

stwierdzić, że zapadalność na choroby cywilizacyjne, ich przebieg i statystyka śmiertelności pozostają od lat w ścisłej korelacji z uderzająco niskim poziomem aktywności fizycznej polskiego społeczeństwa.

Warto w tym miejscu podkreślić, że tematyka dwóch sesji naukowych poświęcona była medycynie sportowej w piłce nożnej. Mistrzostwa Świata w tej dyscyplinie sportu w RPA oznaczają promocję piłki nożnej w większości regionów świata. Temat panelu wydawał się więc bardzo aktualny. Reprezentacja Polski nie wystartowała w tej imprezie, co, poniekąd, mogło być efektem trudnej sytuacji w polskiej piłce nożnej, konfliktu między władzami PZPN a kibicami, czy słabych wyników naszych klubów i miernego poziomu polskiej ligi. A może przyczyn takiego stanu rzeczy należałoby poszukać także w samym procesie treningowym naszych piłkarzy, ich wydolności, kondycji fizycznej i stanie zdrowia? W tym pomocna może okazać się medycyna sportowa!

Piłka nożna jest wciąż najbardziej popularnym w Polsce i najchętniej uprawianym przez dzieci i młodzież sportem. Jednocześnie, po zlikwidowaniu opieki lekarskiej w szkołach, brakuje jednolitego systemu opieki medycznej dla dzieci i młodzieży. Dlatego poruszone podczas Kongresu aspekty wydają się istotne i interesujące dla lekarzy sportowych i naukowców zajmujących się sportem, trenerów, trenerów odnowy czy nauczycieli wychowania fizycznego. Zagadnienia te omawiane były przez lekarzy z Komisji Lekarskiej PZPN oraz inne osoby związane ze środowiskiem naukowym, medycznym i sportowym.

Tegoroczny Kongres Naukowy PTMS połączony był z Jubileuszem XXV-lecia istnienia czasopisma „Medycyna Sportowa” – oficjalnego organu Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej, najstarszego periodyku naukowego w Polsce poświęconego interdyscyplinarnej dziedzinie, jaką jest medycyna sportowa, kontynuatora idei wydawanego przed II-gą wojną światową „Przeglądu Sportowo-Lekarskiego”. Uroczyste obchody Jubileuszu powiązано z wręczeniem, podczas inauguracji Kongresu, odznaczeń resortowych najbardziej zasłużonym przedstawicielom polskiej medycyny sportowej. Moment ten uświetnili obecnością przedstawiciele Ministerstwa Sportu i Turystyki, Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Zdrowia, wręczając odznaczenia: „Za zasługi dla sportu”, „Medal Komisji Edukacji Narodowej”, „Za zasługi dla ochrony zdrowia” (lista osób odznaczonych – w załączniku).

Kongres Naukowy Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej był przedsięwzięciem o wysokiej randze naukowej (tematyka Kongresu obejmowała zagadnienia z różnych dziedzin medycyny i nauk pozamedycznych), dużym wymiarze organizacyjnym (450 uczestników i zaproszonych gości) i wyjątkowym przesłaniu ogólnospołecznym. Spotkali się na nim lekarze, naukowcy, a także trenerzy i działacze sportowi. Wybrane sesje naukowe prowadzili zaproszeni przedstawiciele wybranych Towarzystw Naukowych.

Kongresowi towarzyszył 1-dniowy Kurs „ABC medycyny sportowej” nt. „Dozwolone i niedozwolone wspomaganie wysiłku” (w ramach ubiegania się o certyfikat Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej).

Poziom naukowy i szkoleniowy spotkania, zaproszeni do udziału Goście i Wykładowcy, w większości najwybitniejsi przedstawiciele nauk medycznych i środowiska sportowego, bogaty i różnorodny przekrój zawodowy Uczestników, a także znaczący wymiar i przesłanie prospołeczne sprawiły, że Kongres, zgodnie z licznymi opiniami, które nadeszły do organizatorów, zakończył się sukcesem.